

че-то се клати на самъ на тамъ, люлѣе се по въздухъ-тъ, а птиче-то си пѣе тихичко. Не го е страхъ че ще падне; защото знае че има крилѣ.

Пѣй, пѣй, птиче, малко птиче!

Я, испѣй ми една пѣсень.

Я, кажи ми кой т' обича

Та си толкозъ весело?

Птиче-то зимѣ.

Кой ми хлопа вѣнцѣ на прозорци? Я да видимъ? — Сиво птиче на прозорче. Сѣди птиче на плаче, като клето сираче! Ввредъ въ поле-то пусто, снѣгъ пада гъсто. Намъ добръ ни вжтрѣ въ стая; а то мръзне вѣнъ на края. — Я влѣзъ вжтрѣ птичко. Ела тукъ пѣвичко! Ей трошички хлѣбецъ, ще ги дадемъ на тебе; а на пролѣтъ въ първий днь ще те пуснемъ пакъ на вѣнъ.

*

Гълъби.

Сиви, бѣли гълъби,

Кждѣ ми сте лѣтѣли?

— Лѣтѣли сме лѣтѣли

На цареви дворове.

— Що чинеше парица?

— На чърдаци сѣдеше,

Дѣти шаяка нижеше,

Редъ жълтици туряше

И редъ дребенъ маргарецъ.

Яла, Кацамъ, Чюроликамъ, Клатъж, Хлопамъ, Пѣвичко, Днь, Дѣти,
Маргарецъ.
